Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Recte amittit collatam gratiam quam predicando aliis communicare neglexit: ut ei augeatur quod inde laborauit. uxta quod angelus ephesi ecclesie dicit: et mouebo candelabrum tuum de loco suo nisi penitentiam egeris. Et cum regium christum quod superbiendo saul amisit dauid obediendo promeruit: sperniquit dnm displicuisse asaul et directus est in dauid adiuta et deinceps. Quod vero ablata a nequam seruo mina. et quod decem minas habebat dari iussa est: mystice ut reor indicat intrante plenitudine gentium omnis israel saluum futurum. et tue abundantiam gratie spiritalis quam nos repentes exercem illi populi doctoribus ecclesie conferendam. Sicut autem uoluitis: qa omni habenti dabitur: abeo autem quod non habet et quod habet auferetur abeo. Hec ad superiorem sententiam respicit: docens et illum posse amittere munus dei quod habens non habet. id est quod non bene utitur. et uno augeri quod habens habet. hoc est bene utitur. Que gratarum mutatio quin in hac uita geri solet: notandum quod illud dnm redeuntis examen nec ex parte celebratum. si; tue est uniuersaliter implendum. Cotidie nanq; accepto regno a patre redit. qa pegrinantis in terra ecclesie statum conspicit: cotidie in tanto numero fidelium seruorum huic pecunia negociaturo commodat. in alto modum consummati opis examinat. Hunc fidelitur prudenter; laborantem amplioris munere gratie donat: illum desidias molles et marcida luxuocia sectantem ex eo quod deceptat priuat. Verum unum sali iudicio quod dictu quoq; terribile est. multi qa addocendum uidebantur ido

manifestato